

Nr 535

Av herrar **Östlund** och **Agerberg**, om rätt till avdrag vid beskattningen för kostnader för anläggande av skogsbilvägar.

Mekaniseringen av skogsbruket har under senare år gått mycket snabbt och hästtransporter och även flottning har i stor utsträckning kommit att ersättas med bil- och traktortransporter. Denna utveckling har medfört ökat behov av ändamålsenliga skogsbilvägar. Ett tillräckligt nät av skogsbilvägar är inte endast till fördel i fråga om virkestransporter utan det förbättrar även arbetsförhållandena för skogsarterna och underlättar kommunikationerna för skogsbygdernas folk. Anläggandet av skogsbilvägar är därför en mycket angelägen uppgift.

För att stimulera byggandet av skogsbilvägar anser vi att avdragsrätt i någon form bör medgivas skogsägare, vilken haft kostnader för anläggandet av dylika vägar. En sådan avdragsrätt synes icke strida mot principen i vår skattelagstiftning, då i 20 § kommunalskattelagen bl. a. stadgas, att från bruttointäkterna avdrag må medgivas för alla kostnader för intäkternas förvärvande. Att anläggandet av sådana vägar är ägnat att öka den skattskyldiges intäkter torde vara obestriddigt. I många fall är det en förutsättning för att uttag av skog över huvud taget skall kunna ske, nämligen i fråga om mer avlägsna skogsskiften.

För en skogsägare har anläggandet av skogsvägar ungefär samma betydelse som anskaffandet av en maskin för en rörelseidkare. Denne senare äger enligt gällande lagstiftning rätt att göra avdrag för maskinen i form av årliga avskrivningar. Enligt vår mening bör detsamma få ske för skogsägaren. I de fall skogsägaren redovisar sin inkomst enligt bokföringsmässiga grunder uppkommer icke några nya problem. Vi anser emellertid att även sådan skattskyldig som deklarerar enligt den s. k. kontantprincipen bör medges rätt till avskrivning av kostnaderna för anläggning av skogsvägar.

Införande av en ny avdragsrätt är i och för sig ägnat att medföra en minskning av nettointäkten för respektive förvärvskällor. Men många skogsområden som för närvarande icke kan till fullo utnyttjas på grund av svårigheterna med framforslingen av virket skulle i fortsättningen bli inkomstbringande, och man torde kunna räkna med att inkomstökningen på lång sikt kommer att överväga vad som bortfaller genom avdragsrätt.

I anledning av väckta motioner vid 1954 års riksdag framhöll bevillningsutskottet i sitt betänkande att frågan om avdragsrätt för kostnader för anläggning av skogsvägar kunde förväntas bli beaktade av 1950 års skattelags-sakkunniga. Något förslag i frågan har de sakkunniga emellertid ännu inte framlagt, trots att så lång tid förflutit sedan bevillningsutskottet gjorde detta uttalande.

Då frågan är av synnerlig vikt hemställer vi,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa att Kungl. Maj:t måtte anmoda 1950 års skattelagssakkunniga att utreda frågan om avdragsrätt för anläggande av skogsbilvägar så snabbt att förslag i frågan kan föreläggas 1961 års riksdag.

Stockholm den 27 januari 1960

Carl Östlund

Nils Agerberg